

ANUNCI

De las fiestas que se celebran en la present ciudad de Vich, en los dias 5 y 6 de Juliol del present any 1854.

Vina, aqui, escolta Saló
 Que no hi ha crida té han dit?
 Com pot ser? qui es lo atreuit
 Que fa correr tot axó?
 Digasme si es cap rahó
 Que semblant costum se perdi,
 Mes que tot lo mon s'esquerdi,
 Es precis que hi aigia crida
 Y á tot hom aqui convida
 Ab la musica den Verdi.

Deixa correr tonterias
 Y not fiquias ab golluts,
 Enanos y geperuts,
 Y altres mil fatillerias;
 Deixa aquexas ninyerias
 Y sols parla dels gegans
 Que vestits poch elegants
 Lluirán molt poch la festa,
 Ensenyantnos una Testa
 Tota plena de brians.

Mes aixó tampoch dirás,
 Poch parlar es sabiesa,
 Una cosa mal entesa
 Podria donarte un fracás:
 Avuy sols nunciarás
 Segons es costum y dret
 Nostras festas clar y net
 Sens cuidarte de figuras
 De Retórica y tonturas
 Que son propias de un ximplet.

Digas alt y ab claredat:
 Est any los Procuradors....
 (Ey, no; tractals de senyors
 Que ja ho han ben afanyat)
 En consell han decretat
 Celebrar ab festas grans
 Molt vistosas y elegants
 Y ab molt pura devoció
 La festa del gran Patró
 El Beato Miquel dels Sants.

Esta tarde si no ment
 Una fulla *montanyesa*
 Veurém tots una estranyesa
 Que per mi es sorprenden.
 Acudiu tota la gent
 Per sentir cosa molt bella
 Tocará ab nostra capella
 De Carnicer la musica,
 Que com es cosa tan rica
 Apar será maravella.

Demá de bon matinet
 Anem tots á confessar
 Y despres á combregar
 Aquí vindrém á las set:
 Elocuent y molt discret
 Sentirem un orador,
 Afamat predicador
 Mosent Ignasi Galí,
 De que jo he sentit á dir
 Que compon ab molt primor.

Solemne ofici á las deu
 Cantará al Doctor Subias;
 Fent sentir mil melodias
 La capella de la Seu:
 Anemhi tots que veurém
 De adornos la profusió,
 Presidint la funció
 Nostre digníssim Prelát,
 Qui ha de quedar admirát
 De tanta iluminació.

Dirá las glorias del Sant
 El senyor Canonge Cit,
 Qui ab estil net y florit,
 Y ab un dir molt elegant
 Pintará lo mérit grant
 De nostre insigne Miquel
 Sas virtuts, son ardent zel,
 Penas, mortificacions,
 Los dejunis y oracions,
 Que feu per guanyar l' Cel.

Perarnau es l' orador
 Que explicará los misteris
 Que alternats ab los *salteris*
 Lluirán la funció,
 De la tarde y ab rahó
 Al rosari seguirán
 La novena y goigs del Sant
 Tot cantat per la capella
 Com ja es una costum vella
 En esta festa tan gran.

De Vilar y Fontcuberta
 Don Anton es pendonista;
 Llanbregeu ben bè la vista
 Y teniula sempre oberta,
 Nous escapi; aneu alerta
 Reparau sa bisarría
 Gentilesa, y la alegría
 De tot lo acompanyament
 Qui ab molt gust y lluiment
 Esta tarde li obsequia.

El segon pendó durá
 De un casino el president
 Vistós acompanyament
 A aquest jove lluirá,
 Es Canudas, bastará
 Eixa sola circumstancia
 Per ser cosa de importancia,
 A Pep Blanch los menestrals
 Acompanyarán formals
 Y vestits ab elegancia.

Veus aqui, amats Vigatans,
 Un resumo de las festas
 May se han vist com aquestas
 Mes pomposas ni mes grans:
 Acudiubi xichs y grans
 Honreu á nostre Miquel,
 Imitant son ardent zel,
 Demaneuli ab devoció
 Que ya qu'es nostre Patró
 Nos alcansia á tots lo Cel.

ANUNCI

De las fiestas que se celebran en la present ciudad de Vich, en los dias 5 y 6 de Julio del present any 1824.

En esta festa tan gran,
 Com ja es una costum vella,
 Tot cantant per la capella,
 La novena y roigs del Sant.
 Al rosari se cantan
 De la tarde y ab el dia,
 Llaurin la funcio,
 Que alternats ab los cantos
 Que esplican los misteris
 Per arnar es l'orador.

En esta festa tan gran,
 Qui ab molt gust y llumant
 De tot lo acompanyament
 Gentils y la elegancia
 Reparar sa berronia
 Nos escarpit anen a l'erta
 Y tenint sempre oberta,
 Llanbresen ben bé la vista
 Don Anton es pendonista;
 De Villar y Fontcuberta

Y vestits ab elegancia,
 Acompanyaran tornats
 A Pep Blanch los mestres
 Per ser cosa de importancia.
 Eixa sola circumstancia
 Es canudas, bastars
 A aquest jove llurs,
 Vistos acompanyament
 De un casino el president
 El segon pendó durá

Nos alansa á tot lo Cel,
 Que ya qu'es nostre Patró
 Demanem ab devocio
 Imitant son ardent zel,
 Honren á nostre Miquel,
 Acudint xichs y grans
 Mes pompas ni mes grans;
 May se han vist com aquestas
 Un venim de las festas
 Vens aquí amats Viganes

Apr sera maravella,
 Que com es cosa tan rica
 De Carriker la musica,
 Tocant ab nostros capells
 Per sentir cosa molt bella
 Acudin tots la gent
 Que per mi es sorprenden.
 Venim tots una estranyera
 Una folla montanyera
 Esta tarde si no ment

Que compon ab molt primor,
 De que jo he sentit á dir,
 Moscat Ignasi Gall,
 Alant prechit,
 Sentim un orador,
 Flocent y molt discors
 Aquí vindrán á las set:
 Y després á comregar
 Anem tots á confessar
 Dema de bon matinet

De tanta luminacio,
 Qui ha de quedar abnirat
 Nostre dignissim Prebte,
 President la funcio,
 De adorns la profusio,
 Anemhi tots que venim
 La capella de la Sen:
 Tent sentir mil melodias
 Cantars ab Doctor Subias;
 Soleme ofer á las her

Que seu per granyar y Cel,
 Los després y oracions,
 Penas mortificacions,
 Sas virtuts, son ardent zel,
 De nostre insigne Miquel
 Pintant lo merit gran
 Y ab un dir molt elegant
 Qui ab estil net y florit,
 El senyor Canonge Gil,
 Dirá las glorias del Sant

Ab la musica ben Verdi,
 Y á tot hom aquí convida
 Es precis que hi aiga crida
 Mes que tot lo mon s'espardi
 Que semblant costum se perdi,
 Digame si es cap tard
 Que la corer tot aró?
 Com pot ser, qui es lo atrevit
 Que no hi ha crida té han dit?
 Vins aquí, escolta Saló

Tota plena de brians,
 Enseyantnos una Testa
 Llauran molt poch la festa,
 Que vestits poch elegants
 Y sols parts dels gegans
 Deixa adrexxas ninverias
 Y altres mil fatilleries;
 Ennos y gegeries,
 Y not fiquas ab gollats,
 Deixa correr tonterias

Que son propis de un ximplet,
 De Retorica y conturas
 Sans cuidar de figuras
 Nostres festes clar y net
 Segons es costum y dret
 Avuy sola nunciaria
 Podria donarte un fracs:
 Una cosa mal entesa
 Poch parlar es sabiesa,
 Mes aixó tampoch durá

El Beato Miquel dels Sants,
 La festa del gran Patró
 Y ab molt pur devocio
 Molt vistosas y elegants
 Celebrar ab festes grans
 En consell han decretat
 Que ja ho han ben atanyat)
 (Ey, no; tractats de senyors
 Est any los Procuradors...
 Diga ab y ab claretat

